

Нема, нема она никога

она воли само мене

и још два

Ако узмемо за аксиому да у ЕУ улазимо само са Косовом и Метохијом, онда могу свечано да изјавим да моју *неразуларену жељу* за Европском унијом скоро ништа није могло да сузбије: јуначки сам поднео да нема клања (стоке) и печења (ракије), ако мора (рекох) даћемо прасићима играчке, видим да нико и не пита да ли се *поносим(о)*

геј парадом, а Олију Рену поручујем да (што се мене тиче) проблема неће бити да се национализована имовина врати старим власницима. Дакле, ако и нисам био *еврофанатик*

далеко сам био и од тезе да је ЕУ

Четврти рајх

Али, изгледа ништа лакше од тога да се постане евроскептик: ЕУ пренормираност, о којој су писали *паметни и књишки људи* (и на овом сајту), као да нуди свакоме по нешто што га може изнервирати/одбити. Ако вас не брине то што јабука коју једете због неправилног облика носи етикету "производ намењен преради", можда вам се не свиђа могућност да кајмак из јестиве употребе оде у руларну легенду?

Тако се показало да и моје *ЕУ трпило* није имало доживотну гаранцију: ствари су, по мени, отишле предалеко када сам набасао на вест да је у Словачкој малолетницима забрањено слушање старе народне музике јер "пропагира алкохол и насиље"! Упозорењем "забрањено за млађе од 18 година" означени су дискови на којима је нпр. песма "Немој, Јано, пити воду", јер следеће строфе *препоручују вино*

; политичка коректност је однела победу над животом, зато што се " у словачком фолклору говори о добром вину и ракији, а баладе често помињу вампире,

мучење или убиства". Да ми се од тога није

сркло

, вероватно бих пред очима имао наше тинејџере који неће моћи да чују "Још литар један", па ће

– док пуше марихуану, читају Кроулија, слушају "Sympathy for The Devil" и уживају (или учествују) у

целомудреним

емисијама типа "Мењам жену" –

остати изван домаћаја изворно-староградског зла. Једино ће, можда, бити поштеђено оно "

Алај ти је лепа ћерка / да ми је швалерка" – сувише личи на тзв. шоу "Гледам мајку, бирам ћерку", па да не испадне да се мрзи домаћи фолклор а воли увозно смеће.

Словачкој екипи скидам капу за то што су забранили *ћутуре*: гледам/слушам ове наше на-смртне-грехе-наводимо стихове – ту кад би прошла

пуританска полиција

не би остало за једну људску песму! Замислите шта све ту треба избацити: "Пече чича ракију / затворио авлију" (уместо нпр. "Човек у познијим годинама пије витасок у салону"),

"Није ћушка ај забадава / што с комшијом спава шалај" (насиље у породици), "Милов'о сам гараве и плаве" (усмеравање малолетника

само

према супротном полу), "Циганка ми једну траву нуди / да дам драгом да за мном полуди" (некоректно називање националних мањина + рекламирање врачања), "Жена ми треба / Која знаде свашта радит' / а ја ћу се господарит'" (родна неравноправност)

, "Лебом мамин' лајавог шарова / не бил' мог'о твом прозору доћ" (презрив и нехуман однос према животињама), "Хоћемо ли љубит старе бабе – нећемо / старе бабе за бећаре слабе" & "Зар те није срамота / што ти љубиш младог момка / матора девојка"

(дискриминација према животној доби)... Ствари са староградском музиком стоје још горе кад човек схвати да није довољно да

свемирска полиција

одобри стихове: лично могу да посведочим да су музиканти

склони искривљавању песама у живој изведби – колико је прекршајних пријава могао да добије онај Ром (

ех Циганин) што јој је на увце отпевао прерађено "мисли ми ка теби лете /

сви већ знају носиш дете

/ а на јесен женићу те ја"!

Посматрано мало озбиљније него у претходном одељку, јасно је да овде није од суштинске важности да ли је ЕУ натерала Словачку да донесе такве прописе или су сами Словаци хтели да искажу своју правоверност. Знајући наше властодршце, више ме

Моја Европа има мане

Пише: Александар Лазић
недеља, 26 јул 2009 15:09

плаши друга могућност – у нашој верзији то *истицање* би могло подразумевати да нама у *чине* асфалтирањем Скадарске и претварањем "Три шешира" у "Starbucks", а да се сами *пате* на сплаву затвореног типа с музиком која би могла да исквари плебс. А ако вам се чини да је ово горе претеривање и *музички динар* није оно што вас преокупира – остаје питање *куј нам гарантује* да тако неће бити у свим областима живота & рада? Јер, кад избацимо "Донес'те ми рујна вина" зар нас корак не дели од налепнице *само за пунолетне* и на стиховима "Па он сједе пити мрко вино; / не пије га чим се вино пије, / већ леђеном од дванаест ока, / пола пије, пола Шарцу даје"? Другим речима, ако Косовски циклус буде доступан само уз личну карту, онда ће нам Косово бити недоступно заувек.

Решење не би било баш *хоћемо у Европу под нашим условима* али нешто слично: задатак за оне на власти биће да или уђемо у *ЕУ light* (што ће рећи и Косово и Косовски циклус, и изворне и староградске...) или да поштено кажу да је укидање виза почетак једног *дивног непријатељства*.